



Llentiscle arbori de la Vinya Vella

Esparreguera

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de la Vinya Vella.
Emplaçament Camí de la Vinya Vella, des de l'antiga N-II.

Coordenades:

Latitud: 41.54826
Longitud: 1.84205
UTM Est (X): 403425
UTM Nord (Y): 4600269

Classificació

Número de fitxa 08076 - 131
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08075A02600002
Fitxes associades:
[La Vinyavella](#)
Autoria de la fitxa ArqueoCat SL- Josefa Huertas i Natalia Salazar
Data de registre de la fitxa: dc., 14/05/2008 - 02:00

Descripció

Llentiscle (*Pistacia lentiscus*) arbori. Segons podria ser l'exemplar més gran d'Europa. El llentiscle és un arbust de fulles compostes, força comú al sotabosc de les pinedes i alzinar. S'anomena mata a diversos llocs dels Països Catalans, com al Penedès, al Garraf i a les Illes Balears. És una planta de la família Anacardiàcia, perenne, que dona fruits vermells primer i quan maduren negres. El llentiscle té en general forma d'arbust que pot atènyer 3 metres, però en realitat és un arbre que podria sobrepassar els 6 metres. Es distingeix de les altres espècies semblants (*Pistacia terebinthus* o *Pistacia vera*) per les seves fulles i per un nombre parell de foliols. Els foliols són coriàcis i lluent, en forma ovalada a el·líptica, acabats en un petit mugró. El seu nombre varia entre 6 a 12. Sovint es troba que els foliols estan parasitats per una escama de color roig amb una forma semblant a una fava. Igual que d'altres pistatxers, el llentiscle és dioic (les flors mascles i les femelles neixen en individus diferents). Formen raïms petits a l'aixella de les fulles. Les flors són apètales. Les flors mascle tenen 5 petits sèpals d'on emergeixen 5 estams rogencs recolzats a sobre d'un disc nectarificat. Les femelles, tenen 3 o 4 lòbuls i un pistil. Floreix de març a maig. El fruit és una petita drupa arrodonida d'un 5 mm de diàmetre. Quan és verda és de color roig, a mida que va madurant es torna negra. La llavor és idèntica als pistatxos, però massa petita per a ser consumida. La seva saba s'anomena màstic i s'utilitza per a la producció d'una goma o làtex molt aromàtic. A l'antiguitat aquest làtex s'utilitzava com a goma de mastegar, a l'actualitat s'usa en aplicacions d'ortodòncia, per a fabricació de vernissos així com en pastisseria i en fabricació de licors. El màstic es recull fent unes incisions en el tronc i les branques més gruixudes. La collita es fa els mesos d'agost i setembre.

Història

Segons J. Monlau i Sala (1890), el seu fullatge servia per ornamentar els pessebres de Nadal i junt amb les fulles de murtra es posava en els carrers els dies de festa ja que la seva verdor dura molt un cop tallat. Els seus fruits segons Plini es confitaven abans com les olives però actualment (segle XIX) només serveixen per a pastura de porcs gallines i gall d'indis o per extreure'n un oli que crema molt bé. De la fusta se'n feien escuradents. La fusta del llentiscle és de color rosa o ocre amb venes grogues, s'usa en ebenisteria o fusteria. A més és un bon combustible.

Bibliografia

(2004): Agenda 21 Esparreguera. Auditoria Ambiental. Ajuntament d'Esparreguera. Inèdit.

